

РАДИВОЈ ШАЈТИНАЦ

ПАРАДАЈЗ ИЗ МАЛОГ КЛОЗЕТА

Не, не с̄идим се.
То је само мало ос̄тало на образу
Јео сам сала̄иу ко јабуке
Са̄гнӯи и гладан
Ево, руке ми сасвим чист̄е
Део дединог говора на стази
Између баште и малог дворишта

Кад год овуда пролазим
Неко над главом певуши
Узалуд дуго посма̄трам
прос̄тор
Иза овог јарког зида
И кад је зрео и плодови
Теци ко округле и круцкас̄те лобање
Залуд мрзовољна досе̄тка
Преводи шај поглед у рајски вр̄и
Много је мува, смрадних и њециких од бакра
зрна ко зна чега
нечега цӣто пресӯђује о близини
расӯта сачма небеске па̄ироне
ловца облачне ћуди, невидљиво̄
намењено̄ излициној свежини која се
ишак надима мало даље

ируле кр̄и ис̄љубака
лањског неубраног кӯуса
доко̄ирљани ирули ораси

и увек небески пачан расупи маслачак
пшек да и наша лена црева и нашу
спору ћуд
увере у присуспиво биљног божанспива
које нам неоправдано и вечно угађа

не заслужујемо олакшање
чак ни ово шпо издацно смрди
говорио је из непомичног паука
предак овековечен у паучини
чувар прозорског опивора,
спаклождер из убеђења

говорио је говорио
док га није прогупао и смрзнупи оспао да седи
непомичан и спи његов пијани попомак

и данас се у млађим генерацијама
у делиричним нападима опстипијације
привиђа овде доспевшим, заселим
да смрде и пруле
опкорачени на невидљивим
непомичним раменима

пишпила је на овом меспу
нека граница
нешпо се од нечег одвајало али се није делило
на једнаке делове

оданде су се само чули гласови
одавде допирао вепар, пајац и мраз
пре свануђа башпенски мрак
оглашавали су само неуспавани спипнооки лепачи
шуњачи или пузавци
нису се предспављали у спраху и дрхипању
и сама помисао на свешпло разгонила их је
и опапала ко иње на брковима

нико пи, нико неће опроспипи
јер личи им на плачно додворавање
по да им причаш о плоду и препознавању
баш овог шпо виси на врежи и гурка пруле кочеве

не по боји, облику и једрини
не по свему што се од крцање и кошмарне околине
огледа у љушчићем сјаку његове коре

већ по роси

по роси као да њихове немераве
њихова осуда на неуповање, нечињање,
нелуњање укида наук о роси која је небесна
свуда јушарња прозирна непрајности
испарива испосница за сјај који не ниче

њихова су искуцења чипка и кад им се измакне
видљиво
кад их сједине с немеравем које је одбељима
собража
увек су се надали немеривој адреси
сањали биљке, описивали простиорије
мрвили шајашом ниши
од кључаница до шајних месца, шуљина, ниши
или засенака

могла се која дневна каи свежег свињања
могла и задесити на облом, сирмом црвенилу љуске
баци између лица и светила
одронити се одраз, прокашати бљесак
присвојити се привид који на пој даљини
враћа веру у смртни завети урођеним знаковима

мусавим образима из деињства
цакама јуним зњечене зорњаче
лудом
мушицом која буди јако из засаљих јабланова

и деси се да у грлу пре срца и провалије
мало засјане и поможне сиснућим уснама
да проусије
не, – ово је ипак само салаша, парадајз салаша
јесам жив али сам од куће далеко

запоши се сарац с почепка и не склања са сјаза
наслоњен на хлад, на клозејски зид
с пољедом на плодове који му

само поодстоичу малаксање
сипарац се родбински не усипручава
њему је соипсивени живоип већ
по који поип изведен и исипричан ко рајска шала
умивена водом или кичом,
очишћена од иеипељки
исечена у кришке, посуипа уљем и сољу
или чистипа без ичега

у оном исипом илеханом ипањиру
где се сладало све иприликом излака из бащипе
ко из великог Обећања, Наслеђа или Судбине

Признаипи се мора, свега поу жоц има
И од слуипње и од шајне и од вечностипи и од
случајностипи
Мала сипреха с ипранењем ипразних гнезда
Дудова шибљика с оне сипране где је обрасли
бащипенски улаз

Просипи дуборез на враипима
Змија дворейа једноглава
Угушцен слаповима деценијумског ипрефарбавања
Поменуипи оипвор замућен ипачином увек с руипом
За ипаука,

празнина, љуљашке, наследници

и кад зид окрене лице оно шесно поље
кочевип, вреже, соком и семењем ипреипуне
јесипиве сипалице
глад која поодсећа, сећање које гладује

јер, показало се,
с догађајима као са иипицама
у овим ниским дворищипиима
где само сенка одлучи
где је бащипа а где се шело олакцава

изблиза бищипи, дрхипање, усипук и мук
сабијена илахосип, слободе заборав,
издалека леип, ковипилац, висина, јаипо

породичне ране, биле су, иакође, мрље
поменутог поврћа
свађа, бекство, раскид, венчање
усијани први додири и не само додири

пу се крио заправљен, прновии
вештичин олиар
пу је и невестиин првоноћни дамаси
прозлацен цетиком сочног плода
телом исцеђене плодове главе
убачене пре оноћи

рајски знак отровне неверице
али и злослутни бљесак једнобојног озарења
то месито иза зида шито
заклања мрке и смрадне камаре
муве и црве у ђадној журби
јесењи безбојни праћњави теснац
руја за сунце, страшило за облак
црвље и сврачије одмориште

заклон од сна и описивања

ах, а само је одаиле блистао
изазивао, једар, црвен сочан
час као мошнице небеског курјака
а час као минђуше
ишоме змије
прамајке сиших црева

март 2013